

28 FEB. 2009

Τό ΠΑΣΟΚ μᾶς ἐμπαίζει

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

«**Δ**έν υπάρχει παρθενογένεση στην τέχνη». Τό έχει πει ό μεγάλος μας ποιητής Γιώργος Σεφέρης. Σήμερα κάποιος επιχειρεί νά μᾶς πείσει ότι υπάρχει παρθενογένεση στην πολιτική. Ξαφνικά, από τό ΠΑΣΟΚ, πέντε εθνικοί στόχοι. Ός κάτι καινούργιο. Ό ήμιλία του προέδρου του «κινήματος» την Κυριακή, 22 του μηνός. Σάν νά μήν έχουν παρελθόν. Τό κόμμα και ό ίδιος. Έχει πει: «Ξέρουμε τί μπορούμε. Τό αποδείξαμε στό παρελθόν. Θα τό κάνουμε ξανά». Στο προγραμματικό συνέδριο 18-19 Μαΐου 2007. Δυοίν θάτερον' όπως έλεγαν παλιά: ή τωρινή παρθενογένεση ή θά τό κάνουμε ξανά. Καί ως δείγμα της συνέπειας και αξιοπιστίας του άνδρός' της αξίας της προσωπικής του δεσμεύσεως.

Άς έρθουμε όμως στην ήμιλία. Οι πέντε εθνικοί στόχοι. Τό προγραμματικό πλαίσιο του «κινήματος». Νά προκηρυχθούν άμέσως εθνικές εκλογές και νά υπερψηφιστεί μέ βάση αυτούς. Μιά παρατήρηση πρώτα για τίς εκλογές. Τό Σύνταγμα του 1975 προέβλεπε: «Ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται νά διαλύση την Βουλήν, ... εάν αυτή ευρίσκεται εν προφανεί δυσαρμονία προς τό λαϊκόν αίσθημα ή εάν ή σύνθεσις αυτής δέν εξασφαλίζει κυβερνητικήν σταθερότητα». Ό διάταξη καταργήθηκε κατόπιν πρωτοβουλίας του ΠΑΣΟΚ κατά την άναθεώρηση του 1986. Τώρα χαλάει τόν κόσμο ζητώντας εκλογές' ό πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Από ποιόν; Κανείς δέν μπορεί νά του τίς δώσει. Τό ξέρει. Άπλως εκδηλώνει βαθιά περιφρόνηση προς τη συνταγματική τάξη' πού καθιστά τόν πρωθυπουργό κυρίαρχο και τόν μόνο δυνάμενο νά διακόψει την τετραετή περίοδο της Βουλής. Σάν νά φτύνει κατά πρόσωπο τό κόμμα του' πού επέβαλε αυτήν τη συνταγματική τάξη.

Οι στόχοι. Ό πρώτος: Ό Ελλάδα νά έχει φωνή στην έξωτερική της πολιτική παντού. Καί τί φωνή! Τύφλα νά χει ό Πλάθεντο Ντομίνγκο (τενόρος). Έπιτελικός κύκλος (οί άριστείς στον τομέα) έξωτερικής πολιτικής και άμυνας: Μ. Καρχιμάκης, Π. Μπεγλίτης, Α. Λοβέρδος, Βάσω Παπανδρέου. Μέ αυτήν τη σειρά προβαδίσματος. Ό κ. Καρχιμάκης ύπουργός Έξωτερικών λόγω εύγενοϋς ύφους: «Παρουσία του πολιτισμού μας στό διαδίκτυο. Παρουσία των έπιστημόνων μας στην έρευνα. Παρουσία των Πανεπιστημίων μας, μέ προσέλευση ξένων φοιτητών...». Όπου άνασταίνεται τό παρδαλό κατσικι του μακαρίτη Φώκου Δημητριάδη, ξερό στό γέλιο. Ό πολιτισμός των μπουζουξιδίκων (είπε ό Ε. Γιαννόπουλος), της ζέιμπεκιάς (Παπανδρέου, πατήρ και υίός) των έπιστημόνων πού τρέπονται εις φυγήν στό έξωτερικό. Των πανεπιστημίων μας, πού τά έχουν φοθηθεί τό Harvard και ή Όξφόρδη!

«Εκπροσωπούμε μία Ελλάδα πού δέν θά άνέχεται τίς Τουρκικές προκλήσεις στό Αίγαίο». Καί πιό κάτω: «Υίοθετούμε και πιάνουμε ξανά από τίς δικές μας μέρες τό νήμα μιάς έξωτερικής πολιτικής, πού παρεμβαίνει σε όλες τίς μεγάλες εξελίξεις». Τρέμε κόσμο! Καταφτάνουμε. Πιάνουν τό νήμα από τόν Ότσαλάν και τά Ίμια. Λέει σε συνέντευξή του στό «Βήμα» (25.01.2004) ό κ. Θεόδωρος Πάγκαλος: «Αυτό πού πρότεινε τότε ό κ. Παπανδρέου...

ήταν ή χορήγηση ασύλου στον Ότσαλάν. Βέβαια, αν τό είχα κάνει αυτό ή χώρα θά βρισκόταν στό πρόθυρα πολέμου μέ την Τουρκία. Τό έχουμε συζητήσει τό θέμα και έχουν δοθεί οι άπαραίτητες εξηγήσεις» (Ποιές; Δέν κάνει νά τίς μάθουμε κι εμείς;). Από την επικίνδυνη ψευδοκρίση της 7ης Μαρτίου 1987 στό Αίγαίο μέ παρ' όλίγο πολεμική έμπλοκή. Από τό «επαίσχυντο» (mea culpa, κατά τόν ίδιο τόν Άνδρέα) κοινό ανακοινωθέν στό Νταβός συνταγμένο από τους Τούρκους (Γ. Καψή, Οι 3 μέρες του Μάρτη). Από τη συμφωνία της Μαδρίτης. Από τη βύθιση του ΧΟΡΑ. Από την άνακήρυξη της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου» και μᾶς παρηγορεί πού την άποκαλούμε «ψευδοκράτος». Παραλείπω λεπτομέρειες για τά έναντι άλλων χωρών και οργανισμών. Καταψήφιση της εντάξεως στην ΕΟΚ, ΕΟΚ και ΝΑΤΟ τό ίδιο συνδικάτο, έξω οι βάσεις του θανάτου, οι άδέσμευτοι, οι έναγκαλισμοί μέ Άραφάτ και Γιαρουζέλσκυ και πολλά άλλα.

Δεύτερος στόχος: Ό πράσινη ανάπτυξη. Μαζί μέ τη Σοσιαλιστική Διεθνή θά αλλάξουμε τόν κόσμο. Νά μήν ξεφορτωθούμε την Όλυμπιακή' τί είναι ένα εκατομμύριο ευρώ την ήμέρα. Έπανακρατικοποίηση του ΟΤΕ. Έχουμε νέον Τόμπρα έτοιμο νά αναλάβει τη διοίκηση. «Σκεφθείτε μόνο τό πώς ή «πράσινη» μετατροπή των κτιρίων της χώρας μας μπορεί νά δημιουργήσει χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας...». Έτσι λύθηκε τό πρόβλημα της άνεργίας. Μέ τά πράσινα σπίτια. Τά πράσινα άλογα.

Τρίτος στόχος: «Ό παιδεία. Δημόσια δωρεάν, ύψηλης ποιότητας, για όλους τους Έλληνες και τίς Έλληνίδες». Μά γι' αυτά δέν είναι πού καμαρώνουν ότι τά παρέχουν επί δεκαοχτώ χρόνια και κάτι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ; Ό άλήθεια: Πλήρης κατάρρευση της δημόσιας παιδείας. Άπόδειξη ή υπέρμετρη ανάπτυξη της ιδιωτικής παιδείας' επί εποχής τους. Ός καταφύγιο από την άγραμματοσύνη και κομματισμό της δημόσιας. Πριν από τίς πασοκικές μεταρρυθμίσεις έμαθαίναμε τουλάχιστον ελληνικά.

Τέταρτος στόχος: «Όνα σύγχρονο κοινωνικό κράτος πού παρέχει δωρεάν ύπηρεσίες ύψηλης ποιότητας σε όλους τους Έλληνες—και από αυτές κρίνεται». Πράγματι από αυτές κρίνεται. Γι' αυτό εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες άγνοούν τό ΕΣΥ και καταφεύγουν στην ιδιωτική ιατρική και περίθαλψη. Αυτό δέν μαρτυρεί ή ανάπτυξη, επί διακυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, των ιδιωτικών διαγνωστικών κέντρων (σχεδόν σε κάθε γειτονιά) και των ιδιωτικών κλινικών και νοσοκομείων;

Πέμπτος στόχος: Ό δημοκρατική άναδόμηση του κράτους. Έξ ίσου άποτελεσματική θά την όνειρεύεται, φαντάζομαι, μέ την της δεκαετίας του '80. Όταν ή δημοκρατικότητα επικράτησε μέ την πλήρη κατάργηση πάσης Ιεραρχίας. (Οι συνέπειες θά πληρώνονται για πολλά άκόμη χρόνια). Καί μέ τόν διορισμό άπειράριθμων άχρηάστων υπαλλήλων. Αύξηση (στον δημόσιο τομέα πλίν εκπαιδευτικών, στρατιωτικών, σωμάτων άσφαλείας) κατά 37%.

Αυτά την Κυριακή. Την Τετάρτη «νέοι εθνικοί στόχοι» έξι. Νά πληρώσουν τίς άτασθαλίες μας οι Εύρωπαίοι. Οι κουτόφραγκοι. Έμάς των άτσιδων' των άντονύχηδων.